

BAZNĪCAS ZINĀS

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
IZDEVUMS

2012.g.

jūnijs

62. gads Nr.4

Luke 23:43: "Tiešām, tu šodien būs ar mani Paradīzē."

Pirms nedēļas, kad Jēzus iejāja Jeruzālemē, pūlis viņu sveicināja ar gaviļs saucieniem: "Ozianna, slavēts, kas nāk tā Kunga vārdā. Lai ir slavēta mūsu tēva Dāvida valstība, kas nāk." Bet līdz nedēļas beigām cits pūlis kļiedza baigos vārdus: "Sit viņu krustā!" Un ar Jēzus krusta nāvi varēja spriest, ka asinskāram pūlim bija pēdejā teikšana.

Kā nedēļa, kas sākās tik cerīgi, varēja beigties tik briesmīgi? Pārāk vienkāršā atbilde būtu spriest, ka ļaunie ļaudis izrādījās spēcīgāki nekā labie ļaudis. Bet šāds spriedums tikai izpatik mūsu paštaisnībai. Patiesāks vērtējums atdzīst, ka labais un ļaunais mīt ik vienā dvēselē. Un ja jūtamies apdraudēti, nav viegli pretoties balsim pūlī, kas meklē grēkāzi.

Kaut gan Jēzus dzīvoja pirms nepilniem 2000 gadiem, iedomāsimies Jēzus stāstu kā līdzību par pārtapšanas un pilnveidošanās drāmu, kas risinās ikvienā dvēselē jebkurā laikā. Līdzības kontekstā Jeruzāleme ir mūsu pašu "es" cietoksnis – tā vieta mūsos, kur mēs spriežam par to, kas mēs esam vai neesam, par to ko varam vai nevaram.

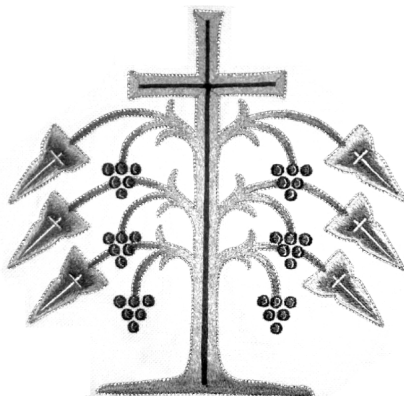
Kad Jēzus Pūpolu svētdienā tuvojās Jeruzālemes vārtiem, viņš apzinājās, ka viņš devās uz bīstamu vietu. Vienā nozīmē Jeruzāleme bija bīstama, jo sveša vara – brutālie Romieši - to pārvaldīja. Bet dvēseliskā līmenī svešā vara ir grēks pats, kas mūs kārdina sevi dievināt un attaisno jebkuŗu rīcību pret sāncešiem.

Pūpolu svētdienā pūlis daudzinaja Pestītāju, kas atjaunos sentēvu Dāvida valstību, kuŗa priekšā citas valstis drebēs un trīcēs. Kamēr Jēzus rādījās kā drošsirdīgais vadonis, kas ar brīnumainiem spēkiem izdzīs ienīstos romiešus, tauta ar sajūsmu skrēja viņam pakaļ. Bet kā var sekot ķeniņam, kas atsakās no varas ciņas un tai vietā mīklaini skaidro, ka viņa "valstība

nav no šīs pasaules"?

Kad Jēzus pa Jeruzālemes vārtiem iejāja, viņš tūlīt devās uz Templi. Un dvēseles skatījumā Tempļis ir vieta mūsos, kur mēs pielūdzam to, ko mēs visaugstāk vērtējam. Jēzus bija gatavs ar mums kopā pielūgt mīlestības Dievu, bet Tempļi iegājis viņš tai vietā atklāja "slepķavu bedri", kur lūgšanas aprīj pirkšanas un pārdošanas ķņada. Lai Tempļi šķīsīftu, Jēzus "izdzina laukā visus, kas dievnāmā pārdeva un pirķa, apgāza naudas mijēķu ķaldus un baloķu pārdevēķu solus." Ja Jēzus būtu tad ķūdīķis tautu pret romieķiem,

varbūt nedēķlas beigās Jēzus būtu valķāķķis ķķēniķa ķelta troni – ne ērkšķķu kroni. Bet tai vietā Jēzus aicina mums godīķi iesķatīties savas dvēseles svētnīķā. Vai mūsu sirds altāŗa priekšā grieķamies pie Dieva, lai varētu pilnīķāk Viņķa mīlestību un labumu izķaust visiem Dieva bērniem? Vai tai vietā no Dieva izlūdzamies, varu, slavu, mantu, ķaudu, lai mēs varētu pacelties augstāk par mūsu lūdzķilvēķiem? Tai mēŗā, ka "Vecais Ādams" valķa mūsos,

Dzīvības ķoks Jaunā Jeruzālemē

mums ķatram ir savi elķķi, ko pielūdzam.

Kad tas, kas spēķķ pasaulī pārķveidot mums tuvojķas, mēs viņķu sveiķinam ar uzķvaras saucieniem, ķo iedomāķamies, ķa ar viņķa palīdzību, mūsu pretinieķi būs pazemoti un mēs būsķm paaugķstināti. Bet, ķa Pestītāķķ mums vēķta, ķa mums pašiem jāpārtop un jāatdzimst, ir tikai dabīķķ šķis grūtās prasības noraidīt. Un tad pašķ nonāķkam pūlī, ķas sauc: "Sit viņķu krustā!"

Un pat pilnīķģķķ vīķamies šķajā Pestītāķķā, ķo viņģķ nav ar mieru ar varu cīnīties pret varu. Kad viņķu sit krustā, esam ķatavi viņķu aizmirst. Bet, ķad Pestītāķķķ no krusta lūdz: "Tēvs, piedod tiem, ķo tie nezina, ķo viņģķ dara." Nu neesam vairs pūlķ, bet sevi atrodam viņķam blakus – pie viņķa lūdzķitēķķa krusta piesista. Saproķtam, ķa –

uzklausi Kristus pārtapšanas aicinājumu - mums nav ceļš atpakaļ uz veco ikdienu. Mēs varam tikai Kristum līdz doties tālāk dvēseles ceļojumā – vienalga kur tas nevestu. Un tādēļ mēs Kristum sakām lūgšanu, kas ietver mūsu trauslās cerības: “Piemini man, kad tu nāksi savā valstībā”. Un Jēzus mums brīnišķīgi apsola: “Tiešām, tu šodien būs ar mani Paradīzē.”

Pie krusta miršot aizveram acis pēdejo reizi vecajā Jeruzālemē – mūsu “es” cietoksnī, kas atsakās atsaukties Kristus piedošanas un pārtapšanas mīlestības piemēram. Bet miršot sev, mēs atmožamies Dievam. Un nu mēs neesam vairs vecā Jeruzālemē – mūsu ierastā savtīgā ikdienā. Mēs it kā sapnī uzmožamies jaunā Jeruzālemē. Un mums ir piešķirta priekšnojauta no Kristus apsolītā piepildījuma, kad “būsim ar Viņu Paradīzē.” Dievs – kas nu ir nojaušams mums visapkārt – kas arī mūsus pašus caurstrāvo, “nozāvē visas asaras no mūsu acīm, nāves vairs nav, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nav, jo, kas bija, ir pagājis.” Un “tas, kas sēž goda krēslā, sak:

Redzi, visu Es daru jaunu.”

Augšamcēlušais Kristus – apmēram kādu mēs viņu redzam mūsu altāra logā – aicina mūs pie sevis kā viņa ganāmo pulku un kā viņa draugu saimi. Viņš mūs atspirdzina no “dzīvības ūdens upes, kas ir skaidra kā kristāls un iztek no Dieva un Jēra goda krēsla.” Un viņš mūs mielo no “dzīvības koka, kas nes augļus divpadsmit reizes, katru mēnesi savu augli, un viņa lapas (ir visiem Dieva bērniem) par dziedināšanu.”

Lieldienu rīta prieks mums ļauj senā ticības liecībā un šī rīta dabas atmodā no jauna iedomāties dvēseles atmošanos un pārtapšanu. Ja Kristus krusts būtu bijis beigas, tad tas, kam vislielākā spēja citus nogalināt būtu uzvarējis. Jo krustam seko augšamcelšanās mums nav “jāmeklē dzīvo pie mirušiem”. Vienalga cik trausls vai vājš tas pasaules acīs neizskatās, lai Lieldienu rīta saule ļauj mums uzticēties Kristus mīlestībai. Un šī mīlestība dotā mirklī spēj atvērt Paradīzes vārtus. Āmen.

Laris Saliņš

Draudzes valde uzņemas stratēģisko plānošanu

Pēdējie trīs gadi mūsu draudzes valdei ir bijuši panākumu pilni. Bijušā valdes priekšnieka Mārtiņa Zālītes vadībā draudze veica divus lielu pārkārtojumus draudzes kapitāla struktūrā: pārdeva Bruklinas īpašumu, atlikumu ieguldot peļņas avotos un lauku īpašumā uzcēla jaunu, plašu ēdamzāli. Draudzes valde abus šos lielos pasākumus atbalstīja, apsverot šodienas draudzes sastāva vajadzības, kā arī mūsu nākotnes izredzes.

Uzņemoties šos nozīmīgos projektus, valdei nācās uzmanīgi apsvērt kutelīgus un ne vienmēr saulainus jautājumus par draudzes nākotni. Pēdējo gadu statistika atspoguļo draudzes locekļu skaita samazināšanos un novecošanu. Šī dinamika nav unikāla Ņujorkas draudzei - tā izpaužas latviešu luterāņu draudzēs gan trimdā, gan Latvijā. Dažos gadījumos draudzes vairs nespēj darboties, jo locekļu skaits ir tā sarucis ka draudze vairs nespēj savākt darbībai vajadzīgos līdzekļus. Laimīgā kārtā mūsu Ņujorkas draudzei kapitāla bāze ir joprojām stipra. Pateicība jāsaaka bijušajiem draudzes darbiniekiem par uzmanīgu saimniekošanu, kā arī ikkatram loceklim, kas ir ziedojis laiku un līdzekļus draudzei. Viņu dēļ, tagadējā valde ir iemantojusi iespējas, un ne tikai problēmas!

Gadu gājumā, Ņujorkas draudze ir krietni paplašinājusi to darbības apjomu kas atbilst uz tās izteikto sūtību (*mission*)¹ un tajā ietilpinājusi daudz

pasākumus arī ārpus draudzes locekļu garīgās apkalpošanas. Apzinoties, ka mēs kā draudze esam vienoti, ne tikai kristīgā garā, bet arī mūsu latviskumā, draudze ir apņēmusies veicināt latvisko audzināšanu un sabiedrisko dzīvi visiem Ņujorkas apkārtnē dzīvojošiem latviešiem. Uzņemoties šādu plašu darbības vērienu, draudze dod iespēju iesaistīt savā darbībā visus Ņujorkā dzīvojošos latviešus. Bet šāda darbības apjoma paplašināšana arī nāk ar savām rūpēm par to, kā visas sabiedrības daļas apmierināt.

Mums jāpatur prātā, ka dzīve rit uz priekšu – latviešu iedzīvotāju skaits Ņujorkas apkārtnē turpina mainīties, gan skaitā, gan sastāvā. Bieži dzird jautājumu: „vai draudzes piedāvājums vēl arvien atbilst šodienas draudzes locekļiem? Un vai tas ir attiecīgi pievilcīgs tiem kas vēl nav iestājušies draudzē?” Amerikas Latviešu Apvienības 2011. gada pārskats rāda, ka Ņujorkas, Nudžersijas un Konektikutas pavalstīs reģistrēti 15,000 latvieši. No tiem tikai nepilns tūkstotis piedalās draudzes pasākumos, un vēl mazāk ir draudzes locekļu sarakstā.

Tagad, kad lielo projektu putekļi ir nosēdušies, mūsu draudzes priekšnieks, Andrejs Lazda, ar draudzes valdes piekrišanu, ir nolēmis neļaut rūsai iestāties. Viņš domā, ka patlaban ir izdevīgs brīdis aplūkot šos komplicētos un plašos jautājumus. Valdes locekļa Māra Jurēvica vadībā, draudzes valde ir uzsākusi stratēģisku plānošanu ar domu kritiski izvērtēt draudzes patreizējo darbību, apsvērt eksterni ietekmējošos iespaidus un uzstādīt attiecīgu rīcības

¹ Draudze sūtību var apskatīt draudzes mājas lapā: www.nydraudze.org

plānu nākamiem 3-5 gadiem.

Tā, saulainā un dzeestrā pavasaŗa nedēļas nogalē (27. un 28. aprīlī), draudzes valde devās uz lauku īpašumu Katskiļos piestrādāt pie stratēģiskā plāna veidošanas. Tur, kalnu klusumā, valde cerēja izbēgt no ikdienas satraukumiem un koncentrētā veidā apsvērt svarīgos nākotnes jautājumus.

Paredzot, ka šāds pasākums nav viegli veicams, Māris Jurēvics bija salīdzis kā „konsultantu” un darba sesijas „veicinātāju” (*facilitator*) draudzes locekli Edgaru Zālīti. Ar Edgara palīdzību un profesionālo pieredzi un Māra un Andreja vadību, darba sesija labi ritēja uz priekšu. Izvēlēta pieeja ļoti līdzinājās stratēģiskās plānošanas pasākumiem šodienas globālos uzņēmumos un biznesa skolās. Valdes locekļi pieturējās pie darba kārtības, izteica konstruktīvas domas un jautājumus viens otram, kā arī centās saprast viens otra izteiktās rūpes un cerības.

Īsumā, darba kārtībai bija trīs daļas. Vispirms Andrejs informēja par plānošanas mērķiem un paskaidroja, ka pēc valdes aprēķina šāds plānošanas pasākums varētu ilgt vismaz līdz 2013. g. sākumam, ņemot vērā valdes iespējas ar šiem jautājumiem nodarboties, kā arī jautājumu dažādību un plašo vērienu. Māris paskaidroja plānošanas pieejas aktualitātes, un Edgars ar humoru atgādināja sapulču kārtības „likumus”, kā arī lūdza klātesošo pacietību un uzticību izvēlētai pieejai.

Macītājs Laris Saliņš sniedza īsu pārskatu par draudzes patreizējo sūtību (*mission*) un darba rīcību. Šis ziņojums bija ļoti noderīgs valdes locekļiem, lai tie sapsrastu plašākā skatījumā visu, ko draudze piedāvā

un kā tas attiecas uz draudzes sūtības pamatiem.

Pēc tam valde sāka mērķtiecīgi iztirzāt gan labvēlīgos, gan nelabvēlīgos faktorus, kas ietekmē draudzes darbību. Valde ielūkojās gan internos faktoros (tajos, ko draudze spēj ietekmēt), gan eksternos (tajos, kas radušies ārpus draudzes). Drīz darba istaba Atpūtas namā bija aplipināta ar papīra loksnēm uz kuŗām parādījās vairāk kā simt novērojumi par draudzes „Spēkiem”, „Vājumiem”, „Iespējām” un „Draudiem”. Šos novērojumus ar Edgara palīdzību, sakopojām loģiskos grupējumos, uz kuŗiem balstoties, valde veidos attiecīgas darba grupas, kas izstrādās tuvākus secinājumus un risinājumus.

Lai šo pasākumu virzītu uz priekšu, Andrejs ierosinājis un valde piekritusi mainīt ikmēneša valdes sēdes darba kārtību, un katru otro valdes sēdi veltīt stratēģiskā plāna attīstībai. Valde ir arī apņēmusies regulāri informēt draudzes locekļus par šo pasākumu. Valde cer, ka labi informētiem locekļiem radīsies vēlēšanās nākt palīgā draudzes nākotnes darbības plānošanā un šo plānu realizēšanā. Darba sesija Katskiļos bija vērtīgs pasākums, un valdes locekļi devās mājās gandarīti par paveikto, kā arī gatavi virzīt tālāk tālāk šo draudzei svarīgo darbu.

Valde izsaka sirsniņu pateicību Janīnai Briģei kas tik omulīgi mūs uzņēma Atpūtas namā un cienāja ar gardiem ēdieniem. Abstraktas domas un cīnīšanās ar smagiem jautājumiem rosina ēstgribu. Un kaut rets bija lēmums vai doma, ko visa valde, ka viens atbalstīja bez debatēm, Janīnas izrādītai viesmīlībai un gardajām maltītēm bija vienprātīga piekrišana!

Raimonds Baumanis

Katskiļu stratēģiskā plānošanas darba sesijā piedalījās sekojošie valdes locekļi: (sedot) Ilze Kancāne, Andrejs Lazda (priekšnieks), Māra Ziediņa, Linda Rencs, (stāvot) Jānis Riekstiņš, māc. Juris Saivars, māc. Laris Saliņš, Alberts Plostiņš, Marģeris Pinnis, Māris Jurēvics (darba grupas vadītājs), šī ziņojuma autors, Raimonds Baumanis, Magnuss Kļaviņš, un Juris Bļodnieks. Edgars Zālīte (veicinātājs), kas nav redzams, jo fotografēja.

Kas ir ģimene? Ģimenes diena Nudžersijas latviešu skolā

Protams, mamma, tētis, brāļi, māsas. Arī vectētiņi un vecmāmiņas, brālēni un māsīcas. Klase var būt kā ģimene, skola ir kā ģimene. Dievkalpojumā sapulcējušies ļaudis ir ģimene. Visas šīs domas izskanēja Nudžersijas latviešu skolas Ģimenes dienas atzīmēšanā, kas šogad notika mazliet agrāk kā parasti, aprīļa pēdējā sestdienā.

Nudžersijas latviešu skolā ir tradīcija, ka Ģimenes dienā notiek dievkalpojums ar dievgaldu, kuŗu šogad vadīja diakons Kaņeps. Viņš sprediķī apcerēja 23. psalmu ieskaitot domu, ka mēs esam kā Dieva avis, bet, ka Viņš, gādājot par mums kā par savu ģimeni ir vedis mūs uz „zāļainām ganībām” un „skaidra ūdens”, kur nav ne no kā jābaidās.

Savos uzvedumos klases vai nu stāstīja par savu ģimenes izpratni, vai arī deklamēja tautas dziesmas par māmiņu un tēti. Pirmskolas bērni atbildēja vienkāršus jautājumus par savu ģimeni, piemēram, kas gatavo ēst, kas tīra māju un ko cilvēki tavā ģimenē vēl dara. Vairums atbilžu bija pareģojamas- mamma, papa, omīte. Toties vienā ģimene neviens netīrot māju. To darot putekļu sūcējs, kas braukā apkārt un visu satīra. Par ģimenes locekļu izdarībām, viens otrs stāstīja par draiskulīgiem brāļiem un māsām. Pirmās klases skolēni bija sagatavojuši balvas katram savas ģimenes loceklim ar paskaidrojumu kādēļ viņš ir „Pasaules vislabākais tētis, mamma, brālis vai māsa.” Bērni arī atļāvās sevi apbalvot ar paskaidrojumu kādēļ viņi ir pasaules vislabākie bērni, piemēram, viņi katru vakaru sakārto savu istabu, iznes atkritumus vai palīdz gatavot vakariņas. Otrā un trešā klase bija iemācījušās tautas dziesmas par māmiņu un tēti.

Ceturtnā un piektā klase jau spēj aizdomāties, ka klase ir līdzīga ģimenei. Skolēni katrs stāstīja par kaut ko, ko viņi ģimenē dara un kā tas pavisam līdzīgi notiek klasē. Ģimenes locekļi viens otram palīdz, viens ar otru spēlējas vai kaut ko aizdod. Dienas beigās ģimene pārrunā ko katrs pa dienu piedzīvojis. Ģimenes ēd kopā un atzīmē dzimšanas dienas kopā. Klasē notiek tas pats! Ceturtnā klase dienu uzsāk katrs pastāstot par kādu savu piedzīvojumu aizgājušā nedēļā. Klase gatavojas svētkiem kopā un viens otru apsveic dzimšanas dienā. Piektajā klasē pat brālēns ar māsīcu mācās kopā. Klases biedri viens otram palīdz pildīt uzdevumus, nemaz nerunājot par palīdzību, kuŗu saņem no skolotājiem.

Kā jau ilgāk skolā gājuši, astotās klases skolēni bija rakstījuši garākus domrakstus par tēmu - Skola kā ģimene. Tādēļ, ka ar visiem pilnībā dalīties nebūtu bijis laika, ar klases audzinātājas palīdzību savirknētus, jaunieši pamīšus lasīja izvilumus no saviem

domrakstiem. Bija skaidrs, ka viņu teiktais atspoguļoja viņu skatījumu un nāca no sirds. Piedāvājam viņu pašu vārdus, nevis atstāstījumu:

Ģimene manā dzīvē ir pats svarīgākais, jo es jutos pasargāts, es jutos drošībā un zinu, ka par mani kāds rūpējas. Es mīlu savus ģimenes locekļus! (Dāvids Rozītis)

Neieskaitot mājas, daudzas ģimenes var izveidoties citās sabiedrībās kā sporta komandās, mūzikas grupās un citās vietās. Vietās, kur kāda cilvēku grupa sanāk kopā un kurā visiem ir kaut kāda līdzība un kaut kas vienojošs. Šai grupai arī motīvs un mērķis ir viens. Ja šādas grupas locekļi savā starpā jūtas vienoti, saprasti, draudzīgi, tad var izveidoties tādi tuvi savienojumi kā ģimenes. Ģimene balstās uz ģimeniskām attiecībām, visi liek kopā savus prātus, rokas un spējas, lai tiktu uz priekšu ātrāk, vieglāk un labāk. Manā izpratnē ģimene ir vienkārši komanda, tikai ar ciešākām saiknēm. (Kārlis Kancāns)

Es ļoti labi jutos savā hokeja komandā, kur mūs spēlētājus vieno mīlestība uz hokeja spēli, un bērnu vecāki un treneri rūpējas par komandas spēlētājiem. Tā ir mana hokeja ģimene. (Dāvids)

Es piekrītu. Ir visādas ģimenes. Mēs katru dienu ejam amerikāņu skolā. Bet mēs esam latvieši un mēs mācāmies arī latviešu skolā. Sestdienas nav mūsu brīvdienas, bet gan darba dienas un arī svētki. Latviešu skola dod mums kaut ko citu, ko nedod parastā skola. Tā dod mums sajūtu, ka mēs esam daļa no kaut kā cita, ka mēs esam īpaši. Kopā mēs veidojam vienu lielu latvisku ģimeni. (Liāna Van Sant)

Man latviešu skola ir kā ģimene, jo mēs redzam viens otru katru nedēļu. Mēs sanākam sestdienās kopā kā viens liels radu pulks. Mēs sabraucam kopā no tuvienas un no tālienes kā uz kopējo radu saietu vai ģimenes tikšanos. (Aleksandra Sīpola)

Viens iemesls kāpēc es jutos, ka esmu rados ar skolas biedriem ir, jo esmu gājis uz skolu kopš pirmsskolas. Man nav atmiņu pirms tā laika. (Mikus Bērziņš)

Kad es esmu latviešu skolā, es ar visiem jutos kā mājās. Man patīk, ka mēs no rīta lūdzam Dievu - mēs visi kopīgi - kā viena liela ģimene - pateicamies Dievam. Pēc tam mēs sadalamies pa grupām un tad es varu teikt, ka manā klasē ir daži brāļi un māsas ar ko esmu uzaudzis kopā pa šiem gadiem. (Andrejs Rumpēters)

Es domāju, ka mēs visi skolā esam kā māsas un brāļi, jo mēs neesam vienāda vecuma - ir gan jaunāki, gan vecāki. (Laura Spanier)

Mūsu skolotāja ir lielākā daļa no mūsu klases,

tāpēc, ka viņa mums māca, paskaidro un dod darbus, ko darīt, tāpat kā to darītu mamma ģimenē. Es teiktu, ka skolotāja ir kā mamma. (Laura)

Es arī jūtu, ka skolotāji ir līdzīgi maniem vecākiem - viņi rūpējās par saviem bērniem, tas ir par mums - skolēniem. (Andrejs)

Es savukārt domāju, ka skolotājas ir tā kā manas tantes. Man ir ļoti jaukas skolotājas un mēs pazīstam viens otru ļoti labi. Es no viņām daudz esmu iemācījies. Daudz no manām skolotājām ir manas mātes draugi vai paziņas no viņas bērnības, no latviešu skolas, nometnes, vai vidusskolas. Kad pats būšu vecāks, varbūt es arī pazīšu skolotājus, kas mācīs manus bērnus. (Mikus)

Es jūtos, ka mūsu latviešu skola šeit Amerikā, ir kā liela ģimene. Es braucu no Pensilvānijas, lai mācītos par mūsu kultūru, literatūru, vēsturi, ģeogrāfiju, ticības mācību un gramatiku. Es šo nespētu bez savu draugu kompānijas. Es pazīstu savus draugus latviešu skolā kopš Īkšķīšiem. Tāpēc izliekas, ka viņi ir daļa no ģimenes. Mēs visi tik labi viens otru pazīstam. Mums ir tūkstošiem atmiņu, kas man vienmēr paliks tuvu pie sirds. Es ar saviem draugiem ne tikai runājam viens ar otru skolā, bet arī pa telefonu, caur Xbox 360, un braucam viens pie otra ciemoties. Mēs arī tiekamies nometnēs. Visu to darām kopā ar brāļiem, māsām un vecākiem. Tas ir vēl viens iemesls, kāpēc es jūtos, ka viņi ir manā ģimenē. (Mikus)

Šajā klasē mēs esam bijuši kopā jau gadu gadiem. (Aleksandra)

Jā, tas nav tā kā ir amerikāņu skolā, kad katru gadu ir jauna klase, jauni klasesbiedri. Te mēs esam kopā, tāpēc arī pa šiem gadiem esam tā sadraudzējušies. (Kārlis)

Īstenībā mēs neesam visi bijuši kopā visu šo laiku. Atceraties, Sofija, Dāvids un Laura mums pienāca klāt tikai sākot ar piekto klasi. Viņi kuplināja mūsu skolu no Latvijas. Sākumā nebija nemaz tik viegli komunicēt ar viņiem, jo viņi bija uzauguši citā vidē. Tomēr, tagad esam visi saliedējušies - mēs sūdzamies par mājas darbiem, runājam par dzīvi un esam kā viena liela ģimene. Jocīga ģimene. (Liāna)

Kad es pievienojos šai skolai, es biju kā jauns ģimenes loceklis. Man klase palīdzēja saprast un iejusties jaunajā ģimenē. (Laura)

Mēs rūpējamies viens par otru - gan priekos, gan bēdās - kā ģimene. (Andrejs)

Ģimenē cilvēki uzklausa viens otru, tāpat kā mēs to darām skolā. Ja kādam ir bēdas, mēs mēģinām palīdzēt tāpat kā mēs to darītu, ja būtu ģimene. (Laura)

Latviešu skolas draugi nav vienkārši draugi, tie ir kā ģimene. Mēs smejamies kā ģimene, mēs strīdamies kā ģimene, kaujamies un beigās saprotam, ka mēs

esam viens otram vajadzīgi. Kam gan nesanāk ģimenē pastrīdēties ar brāli vai māsu? Var būt nesaprašanās, bet ir jāatceras, ka katram ir jābūt labam pret citu. Ģimenē arī visu piedod. (Liāna)

Mēs visi kopā jautri pavadām brīvo laiku kā ģimene. (Aleksandra)

Mēs ēdam pusdienas pie viena galda kā ģimene un runājam par brīžiem, kurus visi esam pieredzējuši un zinām par tiem. Mums ir kopīgas atmiņas kā ģimenei. (Laura)

Mēs ēdam kopā ne tikai pusdienlaikā, bet arī svētkos un pasākumos. Mēs kopīgi plānojam mielastus kā ģimene. (Andrejs)

Mums ir arī kopīgs ģimenes albums - Vācelīte (skolas žurnāls). Tā ir kā mūsu ģimenes dienasgrāmata, kas atspoguļo svarīgākos notikumus un svētkus, bildes, skaistākos zīmējumus un interesantākās domas. Un mums visiem ir viena un tā pati mīļākā vieta un tā ir LATVIJA. (Laura)

Mūsu ģimenes valoda ir latviešu valoda. Mums visiem latviešu valoda un latviešu tradīcijas ir ļoti svarīgas. (Laura)

Mēs visi tie paši cilvēki arī ārpus skolas svinam svētkus, tiekamies brīvdienās un vasarās. Tas ir laiks, kad mēs visi varam spēlēties un atpūsties kopā. Man ļoti patīk pavadīt laiku kopā ar savu skolas ģimeni. (Mikus)

Mums vienmēr būs mūsu atmiņas no skolā pavadītajiem gadiem. Tas ir daudz. (Liāna)

Jā, nu es noteikti varu teikt, ka mana latviešu skola ir kā ģimene un es priecājos par to! (Andrejs)

Arī pēc skolas absolvēšanas un pēc "Sveika Latvija" brauciena mēs zināsim viens otru vēl ilgi. Šie draugi, šī ģimene ir uz mūžu. (Aleksandra)

Skolas beigās mēs visi sanākam kopā un sadodamies roku rokā uz rokas spiedienu. Tur mēs esam vienā lielā aplī, visi kopā roku rokā kā viena liela draudzīga ģimene. (Andrejs)

Negaidīts, bet dziļi aizkustinošs, brīdis nāca astotās klases priekšnesuma vidū. Kāds skolēns arī vaicāja klases audzinātājam, Janai Teterei - „Bet skolotāj’, ko jūs domājat, kas ir ģimene?” Viņa dalījās ar skumjām, ko piedzīvoja aizbraucot no Latvijas, jo tur atstāja trīs māsas un divus brāļus. Kad viņa ar vīru sāka vest bērnus uz latviešu skola, ar laiku viņa sākusi justies kā ar savējiem un, ka viņai tagad latviešu skola tik tiešām ir kā ģimene. Pēkšņi piecēlās cita Latvijā dzimusi un uz Ameriku pārcēlusies skolotāja: „Es arī te jūtos kā savā ģimenē.” Un vēl viena: „Skola man ir ģimene.” Un tā līdz savu bija piebalsojušas septiņas skolotājas vai mammas. Šī sarīkojuma daļa beidzās ar 8. klases pieminēto skolas tradīciju- sadošanos rokās ar blakus esošo un rokas spiedienu.

Sarīkojums turpinājās lejas zālē kur klases, kas visu gadu mācījušās tautas dejas varēja parādīt, ko panākušas. Otrā, trešā un ceturtais klase nodejoja „Danco, lāci” un „Burkāni.” Piektā, sestā un astotā klase nodejoja „Palēcieniņš” un „Pankūkas”. Lai turpinātu ģimenisko garu, katrs dejojājs uzlūdza kādu ģimenes locekli un visi vēlreiz nodejoja „Pankūkas.”

Madara Bungs, Kristīne Jātniece, Marisa Byron, Aleksis Nicolas, Andrejs Rēders, Kristers Grigaliničs-Leja, Tālis Kreichelt ar skolotāju Lailu Liepiņu-Southard

Sekoja vecāku sarūpētas pusdienas un iespēja turpināt izbaudīt ģimeni, kuru satiekam ik sestdienu. Pa to laiku varēja arī aplūkot pie sienām izstādītus zīmējumus, ģimenes kokus un rakstu darbus, kas vēl pamatīgāk rādīja, kā skolēni saprot „Kas ir ģimene?”

K. Putene

Amanda Byron ar Emīlu Teteri, Denīze Nicolas ar Vilni Jātņieku, Elizabete Grigaliniča-Leja ar Emīlu Teteri ar skolotāju Kristīnu Puteni

Utenis un Jubileja Jonkeru baznīca

5. maijā Bronksas skola sadarbībā ar Ņujorkas latviešu kori noturēja ļoti sekmīgu uteni. Darbā piedalījās gan skolas bērni, vecāki, vecvecāki, skolotāji, kā arī koristi. Ienākumu dalīja abas organizācijas. Skola sedz daļu 60 gadu jubilejas sarīkojumu izdevumus, koris daļēji sedz lielo Katskiļu Pavasaŗa koncerta izdevumus.

12. maijā Bronksas latviešu pamatskola nosvinēja savu 60 gadu jubileju. Sarīkojums bija kupli apmeklēts. Piedalījās bijušie absolventi no katra gada desmit kopš skolas dibināšanas. Četras bijušās skolnieces no pirmās absolventu klases piedalījās un sveica skolu ar lielu velti. Arī pārstāvi no Jonkeru dāmu komitējas, NLOP, ALA, Nudžersijas latviešu skolas, Ņudžersijas novada sveica skolu. Mācītājs Laris Saliņš iesāka jubilejas dienu ar svētbrīdi.

Pašreizējie skolēni uzstājās ar Līgas Balodes uzvedumu, “Deviņvīru spēks”, kā arī tautas dejām (Initas Cardazzo un Māras Rupneres vadībā) un kā skolas orķestris un koris Silvijas Grendzes vadībā. Viesus sagaidīja ar pašceptiem pīrāgiem un pašsietu jāņa sieru, kā arī ļoti plašu pusdienas bufeti. Viesiem bija maltīti jānopeln, visi kopīgi noliekot “Jubilejas gala pārbaudījumu,” biļetes velkot visos parastos mācību laukos.

Laura Zāmure

Bronksas pamatskolas 60 gadu jubilejas saime

Izmēginājums Salas novadā

Salas īpašums jau pastāv 45 gadus. Daudzo gadu tecējumā, draudzes locekļu skaits samazinājies, īpašumu grūtāk uzturēt. Esam dzirdējuši, ka draudzes – latviešu un cittautiešu, rīko utēņus, krāmu tirgus, vai tā saucamās “garāžas izpārdošanas”. Nekad tas nebija darīts Salas īpašumā. Likās, ka tieši mūsu īpašums piemērots šādam tirdziņam. Auto novietošanas garāža būvēta vismaz trīs automašīnām, un blakus atrodas atsevišķas mazākas mantu novietošanas telpas. Kur gan piemērotāk rīkot utēni vai lietus līst, vai saule spīd?

Jau gadu atpakaļ sākām saņemt novēlējumus, kas būtu derīgi tirdziņam. Pamazām, utēņa vajadzībām tika atbrīvota vieta garāžā. Sākām vest mantas no dažādādām mājām. Vienojāmies par datumu, sākām gatavot reklāmas un paziņojumus lielās cerībās, ka nospraustā datumā laiks būs labvēlīgs lai mantu galdus novietotu brīvā dabā.

Pirmā tirdziņa diena izvērtās apmākusies, pēcpusdiena saulaina. Pircēji nāca un gāja, mūsu iecerētais ienākums piepildījās. Otrā dienā laiks pieturējās apmācies, bet pēcpusdienā uznāca maigs lietņš. Ar lielu steigu, visus galdus sanesa garāžā, un iepirkšanās turpinājās. Pie tirdziņa īstenošanas piestrādāja pavisam 30 tautieši – dāmas, kungi, jaunieši, kopā nostrādājot 507 stundas. Pirmajā tirdziņa dienā, piektdienā, strādnieki bija pensionāri, kurpretim sestdienā palīgā nāca vidējās paaudzes palīgi.

Lielāko prieku sagādāja jaunie Krista Lediņa, jau-

nākā pārdevēja, un varētu teikt arī viena no veiksmīgākām, dienas beigās nododot lielāko ienākumu. Krista seko savu vecāku, Rutas un Andra Lediņu, tantes Dainas Lediņas un vecvecāku Birutas Vaseres, Ingas un Herberta Lediņu paraugam, jo visas trīs paaudzes atbalstīja tirdziņa plānošanu, veidošanu, un izvešanu. Bija prieks redzēt, ka tautieši, kas piedalījās pie baznīcas celšanas pirms 45 gadiem, vēl arvien spēja piedalīties šī projekta īstenošanā, un arī viņu pēcteči ar prieku atbalstīja savu vecāku iesākto darbu.

Tirdziņa ienākums, un Thrivent Financial atbalsta piešķirtā summa tiks izmantota Salas baznīcas vajadzīgiem labojumiem. Liels paldies māc. Larim Saliņam, kas vairākus vakarus pavadīja pie datora gatavojot tirdziņa reklāmu Craigslist sludinājumu dēlim. Paldies visiem par ziedotām mantām, paldies mūsu daudziem palīgiem, kas strādāja vai nu tikai dažas stundas, dažas dienas un pat ilgāku laiku. Liels paldies visiem.

Ilze Beiniķe

Pegija Klausa, Vera Siliņa, Jānis Reikmanis, Inga Lediņa, June Rencs, Biruta Vasere, Aija Blumfelde, Rita Juzupe, Laris Saliņš, Ilze Beiniķe, Māris Zaķis

„Pasakas par ziediem” Salas baznīcā

Ņudžersijas latviešu skolas 8. klase apmeklēja izrādi, jo Annas Saksēs, "Pasakas par ziediem" ir jāmācās kā daļa no gada beigu biļetēm latviešu literatūrā. No kreisas, Ilze Kancāne, Valts Puce, Dita Krenberga, Pēters Apse, Gudars Āboliņš, un skolotāja Jana Tetere. Audzēkņi - Aleksandra Sīpola, Liana Van Sant, Mikus Bērziņš, Andrejs Rumpēters, Dāvids Roze, Sofija Gallo un Laura Spanier.

15. aprīļa uzvedums „Pasakas par ziediem” no Latvijas bija skaists un interesants. TILTA mūzikas vadītāja Dace Aperāne izkārtēja šo turneju par ASV sadarbojoties ar organizāciju Latvijas Koncerti. ALAs kultūras nodaļa piešķīra līdzekļus Ņujorkas Latviešu Organizāciju Padomei palīdzēt segt izdevumus pirmai izrādei Ņujorkā. Amērikas turneju rīkoja Rūtas Gravas piemiņai. Viņai ziedi bija sevišķi mīļi.

Programmu, ko pasniedza četri mākslinieki, pamatojas Anna Saksēs septiņu pasaku stāstījumā - „Pasakas par ziediem”. Komponists Valts Pūce pie klavierem ar savu oriģinālo darbu pavadīju flautistu Ditu Krenbergu un aktieru Gundaru Āboliņu. Bijušais Kanādas zobārsts, kas tagad dzīvo Latvijā, Pēteris Apse, uz ekrāna radīja mākslas fotogrāfijas

galvenokārt no darbas un vissvairāk no ziediem. Uzvedums svaigs, saistošs, mīļš, viegli sekojams un humora pilns. Sevišķi labi izdevās Gundara Āboliņa tēlojumi par dārza tīteņiem, lauku zaķīti un daudz ko citu.

Sarīkojuma zāle bija pilna. Bija ieradušies liels skaits Ņudžersijas un Jonkeru skolas audzēkņi kopā ar skolotājiem un vecākiem. Uzvedums beidzās ar lieliem aplausiem publika kājās stāvot. Pēc tam sekoja tikšanās ar māksliniekiem pie uzkodas galdiem.

Paldies arī Aperānu, Lediņu un Mortonu ģimenēm par nakstmājām māksliniekiem un Aijai Pelšei par transportu no JFK lidlauka uz Salu. Paldies arī visiem citiem kuri kalpoja izrādei un liels paldies apmeklētājiem par atbalstu.

Ēriks Niedrītis

Ģimenes diena Salas baznīcā, svētdien, 13. maijā

Pēc dievkalpojuma Longailendas skolas absolvente, Krista Lediņa, ar slīdīšu pavadījumu stāstīja par pagājušās vasaras braucienu uz Latviju “Sveika, Latvija!” ietvaros. Madelēna Miniāta, bija jau stāstījusi par savu pieredzi šajā braucienā, Tautiskās pēcpusdienas sarīkojumā, bet publīkai bija interesanti par ceļojumu dzirdēt no cita leņķa. Krista redzam blakus fotogrāfijā.

Pēc stāstījuma bija vecākās paaudzes godināšana ar puķu pasniegšanu un pakavēšanās pie dāmu komitejas klātā kafijas galda.

Kārlim Vanagam 90 gadu jubileja

12. aprīlī svinēja Kārļa Vanaga 90. dzimšanas dienu radu un draugu pulkā Prime Catch restorāna, Rokvila Centrā. Bija ieradusies pameita Rīta Šulce no Mineāpoles. Diemžēl brālis Pēteris dokumentu sarežģītumu dēļ, netika laicīgi uz lidmašīnu no Latvijas.

Kārlis ir bijis aktīvs Virsnieku apvienībā, Rotas saimniecībā, Daugavas Vanagos un bez tam kārtīgs Ņujorkas draudzes loceklis. Atmosferas laikos Kārļa un nelaiķa sievas Zentas mājās bieži naksmājas meklēja Latvijas viesi. Kārlis arī Katskiļu Brāļu kapos katros kapu svētkos iekārto skaņu sistēmu piemiņas brīdim. Viņš vēl arvien ir fiziski ļoti stiprs, apmeklē sēdes, dārzā strādā, palīdz kaimiņiem un vada savu automašīnu. Novēlam viņam vēl daudz gadus spēku un labu veselību.

Ēriks Niedrītis

Dzimšanas dienas jūnija mēnesī

1	Lagzdins, Erika	11	Gross, Inese	17	Pilmanis, Pauls	23	Bergmanis, Brigita
1	Silgailis, Mara	11	Nollendorfs, Ainis	17	Racevskis, Janis	23	Mazzanobile, Emil
2	Rudzitis, Valda	11	Salmins, Karlis	19	Aboltins, Anna	23	Zalite, Linda
3	Matsons, Zenta	11	Skrodelis, Elizabete	19	Briedis, Arija	24	Miemis, Juris
3	Risbergs, Kristina	12	Alversons, Dzintra	19	Drukovskis, Laimons	25	Anthony, Biruta
4	Kundzins, Rasma	12	Dzenis, Visvaldis	20	Cumings, Anda	25	Cordazzo, Inita Graudina
5	Batarags, Roberts	12	Jurevics, Arnis	20	Heukeroth, Solveiga	25	Pulins, Ruta
5	Klavin, Ramona	12	Pukke, Livija	20	Kalnins, Dagmara	25	Vitols, Milda
6	Restberga, Erika	12	Putenis, Matiss A.	20	Veide, Maija	26	Kraucis, Arturs
7	Vallens, Ansis	12	Sprogis-Mastins, Olgerts	20	Zamurs, Lilija	26	Mantenieks, Karlis E.
8	Juzups, Rita Ilga	13	Balodis, Mirdza	20	Zverins, Veronika	27	Magons, Eriks
10	Preisa, Izolde	13	Bole, Guntis	21	Bobal, Joanne	28	Lazda, Andrejs
11	Aperans, Anna	13	Gobina, Elita	21	Piper, Lidija	29	Jurevics, Maris
11	Baumanis, Raimonds	14	Ozols, Aina	21	Silins, Daina	29	Nelius, Erika
11	Blinovs, Zigrida	15	Tetere, Jana Anca	21	Treimanis, Violet		
11	Dzenis, Sigrida	17	Houlis, Inese Zeltina	22	Zarins, Bertrams		

Dzimšanas dienas jūlija mēnesī

2	Berzins, Ingrida	8	Kopans, Karlis	16	Zalite, Irma	24	Zosuls, Kristina
2	Grendze, Silvija	8	Magons, Inara	17	Rencs, June Ann	25	Grube, Baiba J.
2	Jurka, Guna	8	Malinovskis, Aleksandra	18	Kivuls, Juris	26	Dowling, Susan A.
2	Lelkes, Andris	11	Sirmelis, Silvija Pelse	18	Purmale, Indra	26	Kuskis, Arija
4	Pahwuls, Ainars	12	Jasuta, Steven N.	18	Slokenbergs, Ieva	27	Birks, Daina
5	Giambrone, Ilze	12	Jurevics, Sandra	19	Aumalis, Liga	27	Cildermanis, Adolfs
5	Prieditis, Rita	12	Klavins, Baiba	20	Budkevics, Kristina	27	Vanags, Ieva
5	Strautmanis, Valdis	12	Pelse, Andrejs	20	Krievins, Arija	27	Zamurs, Karlis E.
6	Avotins, Rasma	12	Veide, Laima	21	Dzelzkalns, Malda	30	Adamsons, Janis
7	Lelkes, Lajos	13	Stots, Silvija	21	Hofmanis, Ilmars	30	Zalite, Edgars
7	Racevskis, Inese	13	Tilts, Gaida	22	Putenis, Kristina	31	Janums, Rudis
7	Sausais, Laimdota	14	Risbergs, Lize	22	Zids, Anna	31	Lazda, Mara
8	Bite, Valdemars	15	Ciguzis, Janis	24	Budkevics, Martins	31	Pauksis, Milda
8	Eason, Ieva Anna	16	Treimanis, Gita	24	Budkevics, Jana	31	Zarins, Laima

Dzimšanas dienas augusta mēnesī

1	Padegs, Mara	11	Zakis, Inese	19	Eilands, Inta	25	Giga, Janis V.
2	Bockis, Anna Leontina	12	Harris, Ina	19	Kreslins, Janis	25	Grendze, Davids
2	Eskildsen, Sari	13	Galuppo, Erik	20	Garvey, Vija	25	Kraucis, Ina
2	Jansons, Karlis	13	Grivins, Edvins	21	Abolins, Irmgarde	26	Cinis, Mirdza
2	Majumdar, Ruta	13	Rasums, Kristina	21	Budkevics, Pauls	26	Pelse, Aija
3	Jatnieks, John J.	13	Stots, Inga	21	Lacis, Ruta	27	Brigis, Alvis
3	Pulins, Benita	14	Ejups, Raimonds	21	Ziedins, Mara	27	Rencs, Linda
3	Volts, Assia	15	Bibelnieks, Erika	22	Jatnieks, Mara	27	Vecrumba, Peteris
5	Ziedins, Gunars	15	Brutans, Roberts	22	Kopmans, Mara	28	Medne, Livija
6	Zutis, Anita Ilze	15	Dajevskis, Peteris	22	Lemanis, Kurts	29	Berzins, Mara Ilze
8	Kruze, Marite	15	Hayes, Zenta	22	Lezdkalns, Arnolds	29	Kurens, Lija Anna
8	Miemis, Ingrida	15	Lakstigala, Ilze	22	Plostins, Alberts	30	Avotins, Arnolds
9	Eason, Robert	15	Ledins, Daina	22	Stalis, Anita	30	Gargantiel, Anna
10	Avens, Indra	16	Berzins, Juris	22	Upenieks, Vera	31	Beinikis, Ilze
10	Brutans, Nina	16	Smits, Maija	23	Kalnajs, Liga	31	Erglis, Andra Mara
10	Teteris, Gvido	17	Pelkaus, Eriks	23	Shafy, Amir Rashad	31	Maizitis, Laimdota
11	Putenis, Mikus	17	Putenis, Valda	24	Rusis, Dagnija		
11	Sedlak, Aija	18	Eason, Karlis	25	Alversons, Lars		

**Sveicam visus
jubilārus!**

Svētības akti

Kristības

Ava Madeline Vilciņa dzimusi 2011. gada 19. novembrī Oceanside, Ņujorkā, kristīta Salas baznīcā 2012. gada 26. februārī Salas baznīcā. Vecāki: Aimee un Kārlis Vilciņi (redzami pa labu roku), krustsvēcekāki: Erik Behr un Margaret Derasmo, māc. Saliņš.

*O'Hara un Grendzes saime pēc kristībām Salas baznīcā.
Kristamais – Aedan – ar saliktām rokām pirmā rindā.*

Aedan Shea O'Hara dzimis 2003. gada 9. jūlijā, Greenwich Village, kristīts 2012. gada 8. aprīlī Lieldienu rīta dievkalpojumā Salas baznīcā. Vecāki: Ilze (Grendze) un Joe O'Hara, Krustvecāki: Mary O'Hara un John McConnell, māc. Saliņš.

Sēru vēstis

Arnolds Āboliņš dzimis 1919. gada 17. oktobrī saviem vecākiem Fricim un Paulīnei Āboliņiem Mazzalves pagastā tēva mājās Bukās. Kopā ar divi gadus jaunāko brāli Raimonu pavadīja bērnību Susejas upes krastos. Kristīts un iesvētīts Ērberģes baznīcā. Pēc tēva pāragrās nāves 1936. gadā Arnolds pēc pamatskolas beigšanas palīdzēja mātei vadīt Buku vecsaimniecību. Otrā pasaules kara beigu posmā Āboliņu ģimene kopā ar kaimiņiem devās bēgļu gaitās un pēckara Vācijā atrada patvērumu Ingolštates nometnē. Tur 1945. gadā Arnolds salaulājās ar Ausmu Stiebrī, kas bija dzīvojusi kaimiņos Grīvnieku jaunsaimniecībā Susejas upes pretējā krastā. Āboliņi ieradās Amerikā 1950. gadā un nostrādāja līguma gadu un vēl četrus gadus sava galvotāja divās lauksaimniecībās Oklahomā un Merilendā. 1955. gadā viņi pārcēlās uz Elizabeti Ņudžersijā, kur Arnolds izmācījās par darba rīku un formu (tool and die) gatavotāju un strādāja kāda veclatvieša firmā. Āboliņi iegādājās māju Elizabetē, kur abi dabas mīļotāji ierīkoja un kopa savu piemājas dārziņu. Garīgo veldzi abi smēlās Elizabetes-Ņuarkas draudzē, kur Arnolds kalpoja draudzes padomē un vadīja būvdarbus draudzes īpašumā. Kad 2007. gadā draudze izbeidza darbību, Arnolds pievienojās Ņujorkas draudzei. Arnolds bija gādīgs un sirsnīgs krusttēvs un tēvocis savu tuvinieku jaunākai paaudzei un palīdzēja brāļa Raimonda ģimenei dzimtenē, cik vien iespējams. Arnoldam bija jāpiedzīvo Ausmas aiziešana mūžībā 2003. gada pavasarī, bet viņš turpināja dzīvot patstāvīgi līdz 2012.

gadam, kad, veselībai pasliktinoties, pārgāja dzīvot pie svaiņa. Drīz tomēr bija jāpārvieta slimnīcā un pēc tam aprūpes namā Elizabetē, kur viņš saņēma sirsnīgu aprūpi un svēto vakarēdienu. Arnolds mira pirmdien, 16. aprīlī, un diakons Indriķis Kaņeps viņu izvadīja no Krowicki McCracken bērnu nama uz Rahway kapsētu. Par Arnoldu Latvijā sēro brālis Raimonds ar sievu Austru, viņu bērni Vija un Juris ar kuplām ģimenēm un nelaiķa brāļa dēla Jāņa dēls Jānis. Anglijā skumst brāļa meita Maija un mazmeita Santa un Kanadā krustmeita Īrisa ar ģimeni, Amerikā svainis Ilmārs Stiebris ar dzīves biedri AINU un dēliem - Arnolda krustdēlu Imantu ar ģimeni, Arvīdu ar ģimeni un Valdi ar dzīves biedri.

Tatjana Ziediņa, dzimusi Gīls, dzimusi 1916. gada 9. janvārī Samārā, Krievijā. Jaunākā māsa Gaļina un brālis Igors jau aizgājuši mūžībā. Tēvs Maksis strādāja kā inženieris dzelzceļa pārvaldes nodaļā, māte Sofija bija matemātikas skolotāja. 1924. gadā ģimene pārcēlās uz Latviju pie tēva mātes Tukuma rajona „Plieņos” un 1925. gadā apmetās Rīgā, kur Maksis bija aicināts strādāt Rīgas telefona galvenā centrālē kā vecākais inženieris, kad Rīgas telefona centrāli automatizēja un modernizēja. Jau pirms kara Tatjana bija pabeigusi Latvijas universitātes filoloģijas fakultāti, kuras pasniedzēju vidū bijis pats Jānis Endzelīns. 1934. gada pavasarī Tatjana iestājās studenšu korporācijā „Dzintra”, kuras devīze „Uzticībai un patiesībai” (Fidei et veritati) Tatjanu ir vadījusi visu viņas mūžu. Rīgā Tatjana strādāja pazīstamā vācu firmā Siemens,

kur iepazīnās ar Ernestu Ziediņu. Kad 1944. gadā Rīgai tuvojās fronte, Tatjana pavadīja māsas Gaļinas ģimeni uz Liepāju. Kad izrādījās, ka viņa nevar tikt atpakaļ uz Rīgu, Tatjana iekāpa kuģī un devās uz Vāciju bez kādām mantām, tikai ar svarīgākiem dokumentiem. Viņa laikam zināja, ka oktobrī Siemens firmu līdz ar strādniekiem evakuēs uz Vāciju un ka bija cerības savu draugu Ernestu sastapt Vācijā. Tas viņai arī izdevās, un pēc kara 1946. gadā abi salaulājās. Viņi dzīvoja DP nometnē Zellbachā, amerikāņu joslā, kur Dievs viņus svētīja ar dvīņu dēliem Pēteri un Paulu. 1950. gadā ģimene ieradās ASV un apmetās Ņujorkā, kur Ernests strādāja par tehnisko zīmētāju, bet Tatjana kā sociālas palīdzības darbiniece. 1981. gadā Tatjana pensionējās, un ģimene pārcēlās uz

Sherman pilsētiņu, Konektikutā, kur pie Candlewood ezera viņi bija nopirkuši īpašumu un uzcēluši māju. Tatjanai prieku sagādāja ģimene, daba, darbs dārzā un fotografēšana. 2005. gadā viņai bija jāpiedzīvo sava vīra aiziešana mūžībā. Tatjana turpināja dzīvi pensijā viena pati, līdz arī viņai veselība sāka pasliktināties un šī gada aprīlī mēnesī viņa bija jāievieto slimnīcā. Tatjana mira 29 aprīlī un tika pārpelnota. Pēc viņas skumst dēli Pēteris un Pauls, Pētera meita Tija un mazmeita Amber, māsas dēli Andrejs un Gariks ar ģimenēm Amerikā, brāļa sieva Gunta ar meitu Dainu un dēlu Raimonu ar ģimenēm Latvijā, krustmeita Aija Ērgle un draugi un paziņas. Š.g. 12. maijā diakons Indriķis Kaņeps noturēja Tatjanai piemiņas svētbriķi Colonial bērnu namā, New Milford, CT.

Austrumu apgabala dāmu komiteju konference Filadelfijā 2012 gada 21. aprīlī

Konferenci rīkoja Filadelfijas Sv Jāņa draudzes dāmu komiteja. Konferences tēma – “Es dziedāšu Tam Kungam visu savu mūžu”.

Konferencē piedalījās 26 dāmas un daži viesi pārstāvētot Vašingtonas draudzi, Bostonas Trimdas draudzi, Ņujorkas draudzes Ņudžersijas, Salas un Jonkeru novadus, Ņubransvikas-Leikvudas draudzi, Vilimantikas draudzi, un Mančesteras draudzi. Ar lielu prieku baudījām Filadelfijas draudzes 24 dāmu lielo darbu un klātbūtni un sirsniņu konferences dalībniekus uzņemot. Sevišķi iepriecināja gados jaunāko dalībnieču un vīru līdzdalība.

Konferenci ievadīja Filadelfijas draudzes mācītāja Ieva Dzelzgalve ar īsu svētbriķi skaistajā dievnamā. Filadelfijas draudzes dāmu komitejas priekšniece Ruta Ore nolasīja LELBA pārvaldes priekšnieces prāvestes Laumas Zušēvicas apsveikumu konferencei un vadīja tālāk konferences darba gaitu.

Rīta lekciju “Dvēseles dziesma; Dieva Vārdā un mūzikas skaņās” sniedza Grand Rapidu draudzes mācītāja Ilze Larsena. Lekcija bija ne tikai pārdomas par Dieva vārdiem, bet arī pārdzīvojums klausoties viņas Psalmu lasījumos un Bacha mūziku pašas mācītājas izpildījumā čella skaņās.

Ļoti neparasts un interesants bija Rebekas Fueršas ģimenes sniegums. Viņa mūs iepazīstināja ar rokas zvaniem kā mūzikas instrumentiem dievkalpojumu kuplināšanai. Rebeka ar saviem vecākiem un meitu sniedza divu dziesmu izpildījumu un ļāva konferences dalībniekiem “izmēģināt roku” pašām zvanus skandinot.

LELBA Dāmu komiteju referente Daina Lazdiņa pateicis Sv. Jāņa draudzei par konferences rīkošanu. Saņēmām 2011. gada visu LELBA draudžu dāmu komiteju darbības pārskatus un kases pārskatus. No tiem redzama dāmu komiteju aktivitāte ne tik vien veicot aprūpes darbu mūsu pašu draudzēs, atbalstu jaunatnei latviskai izglītībai un materiālo atbalstu draudzes darbībai, bet ļoti plašu palīdzību draudzēm Latvijā, gan māsu draudzēm, gan bērniem un jaunatnei. Dāmu komiteju darbības lokā ir Bībeles stundas, sarīkojumi, kafijas galdu klāšana pēc dievkalpojumiem un garīgās literatūras izplatīšanas latviešu sabiedrībai.

Pēcpusdienas programmā bija divas darba grupas: Daces Gulbes vadītā “Es esmu savas dzīves autors”, un Mudītes Streijas Pizzini vadītā “Dziesmas pa mūža gadiem”. Abās guvām jaunas atziņas par sevi un dziesmām reliģiskajā dzīvē.

Konferences noslēgumā dievkalpojumu ar dievgaldu vadīja mācītāja Ieva Dzelzgalve, svētrunu teica mācītāja Ilze Larsena. Pēc dievkalpojuma sekoja vakariņas, kuņas bija gatavojuši un pasniedza Filadelfijas dāmu vīri, tērpušies baltos kreklos ar melnu šlīpsi un baltu dvieļi pāri rokai. *Maija Laiviņa*

No kr: Ilze Buls, Maija Laiviņa, Ilze Beiniķe, Biruta Vasers, Juris un Daina Lazdiņi Magnuss un Baiba Kļaviņi, Ingrida Lediņa, Jāna Budkēviča, Kristīna Budkēviča

Dievkalpojumu un notikumu kalendārs

	Salā	Jonkeros	Nomentnē un cittur
Jūnijs 2012			
Sestd. 2.		10:30 Skolas izlaidums, Saliņš, seko pieņemšana pie Zāmuriem Bayville	11:00 Nūdžersijas skolas izlaidums Priedainē, Saivars 14:00 Dievk. ar kristībām Draudzes namā, Saliņš
Svētd. 3	10:30 ar kristībām un Salas jubilejas atzīmēšana, Saliņš*	10:00 Saivars	
Svētd. 10	10:30 Saliņš	10:00 Tautas sēru diena, Saivars, ar dievg.**	Talka nometnē sestdien 9. un svētdien 10.
Ceturtd. 14	19:00 Tautas sēru diena, Saliņš		
Sestd. 16.			15:00 Iesvētības Katskiļos, Saliņš, Saivars
Svētd. 17		10:00 Saivars	
Svētd. 24		10:00 Saivars	
Jūlijs 2012			
Svētd. 1			
Svētd. 8			19:00 Katskiļos, Saivars
Svētd. 15	10:30, Saliņš	10:00, Kaņeps ar dievg.	11:00 Katskiļos, Saivars ar dievg.
Sestd. 21			Melnais Lācis Nometnē
Svētd. 22			11:00 Katskiļos, Saivars, 19:00 Pāža
Svētd. 29			11:00 Katskiļos, Pāža
Augusts 2012			
Svētd. 5			19:00 Katskiļos, Saliņš
Svētd. 12		10:00, Saivars ar dievg.	11:00 Katskiļos, Saliņš
Svētd. 19	10:30, Saliņš		
Svētd. 26		10:00, Saivars	
Septembris 2012			
Svētd. 2			
Svētd. 9	10:30, Saliņš, seko pikniks	10:00, Saivars ar dievg.	

Talka nometnē 9. un 10. jūnijā.

* 3. jūnijā Salas baznīca atzīmēs 45 gadu jubileju, pēc dievkalpojuma pakavēšanās lejas zāle – klingēris un pīrāgi.

**10. jūnijā dievkalpojumam Jonkeros sekos filmas "Sibīrijas bilance" izrāde.

Nometne joprojām meklē vīriešu kārtas vadītājus 1. un 2. periodam. Lūdzu piesakāties Ievai Alversonei:

973-383-8361, i_alverson@yahoo.com.

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York

4 Riga Lane
Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

